

Komisja Spraw Europejskich Zgromadzenia Narodowego Węgier

KONKLUZJE

spotkania Komisji Spraw Europejskich Zgromadzenia Narodowego Węgier,
Izby Poselskiej oraz Senatu Republiki Czeskiej, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rady
Narodowej Republiki Słowackiej

Przedstawiciele Komisji Spraw Europejskich państw Grupy Wyszehradzkiej

w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 oraz programu strategicznego na lata 2019–2024

- podkreślają, że wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (zwane dalej: WRF) powinny opierać się na kompleksowym, wyważonym porozumieniu reprezentującym interesy państw członkowskich UE;
- popierają zaangażowanie w przeciwdziałanie zmianie klimatu zgodnie z porozumieniem paryskim;
- z zadowoleniem przyjmują wspólną deklarację przyjętą w Bratysławie w dniu 29 listopada 2018 r. podczas Szczytu Przyjaciół Spójności poświęconego WRF;
- podkreślają, że polityka spójności stale dowodzi swojej wartości dodanej oraz przynosi korzyści finansowe całej Unii Europejskiej i wszystkim państwom członkowskim;
- zwracają uwagę, że polityka spójności oraz wspólna polityka rolna (zwana dalej: WPR) powinny być uproszczone, skuteczniejsze i dostatecznie elastyczne dla państw członkowskich UE, jak również, że obie polityki należy finansować na co najmniej takim samym poziomie jaki przewidują obecne WRF. W celu zapewnienia przewidywalności i planowania długoterminowego, pule środków finansowych wcześniej przydzielone poszczególnym krajom wymagają zabezpieczenia przez cały okres obowiązywania WRF;
- podkreślają, że płatności bezpośrednie w ramach WPR wzmacniają jednolity rynek, pomagając unikać zakłóceń konkurencji między państwami członkowskimi UE, a ponadto powinny zapewnić równe szanse wszystkim rolnikom w Unii, chroniąc jednocześnie sektor rolnictwa i przemysł spożywczy w państwach członkowskich;
- wzywają Komisję Europejską do oszczędnego gospodarowania przyznanymi zasobami budżetowymi, szczególnie w obszarze kosztów operacyjnych oraz przy outsourcingu usług, które można pozyskać w obrębie zasobów własnych Komisji;
- zachęcają właściwe instytucje Unii do konstruktywnej współpracy w procesie negocjacji ukierunkowanej na terminowe przyjęcie WRF w celu zapewnienia bezproblemowego przejścia z bieżącego okresu programowania do nowych ram budżetowych, a także zagwarantowania przewidywalności dla wszystkich zainteresowanych stron;
- stwierdzają, że w programie strategicznym na lata 2019–2024 właściwie zidentyfikowano najpilniejsze wyzwania i zaproponowano sposoby ich rozwiązania, oraz doceniają, że głównym celem stała się ochrona obywateli i swobód;
- mają nadzieję, że instytucje Unii Europejskiej potraktują przyjęty jednogłośnie program strategiczny jako ogólny wyznacznik kierunku polityki i priorytetów UE.

w odniesieniu do regionalnych i międzyregionalnych projektów infrastrukturalnych

- podkreślają konieczność poprawy łączności i dostępności głównych miast i regionów Europy Środkowej w celu promowania rozwoju gospodarczego, spójności terytorialnej i współpracy międzysektorowej w takich obszarach jak turystyka i zatrudnienie;
- wyrażają przekonanie, że ukończenie odcinka autostrady Miskolc–Koszyce (stanowiącego część sieci Via Carpatia), jak również odcinka Budimír–Bidovce słowackiej autostrady D1 znacząco poprawi łączność w obszarach sąsiedzkich;
- sprzeciwiają się cięciom proponowanym przez Komisję oraz wzywają do przeznaczenia odpowiednich zasobów na Fundusz Spójności stanowiący jedno z głównych źródeł inwestycji w TEN-T, które znacząco przyczyniają się do poprawy łączności w Europie;
- podtrzymują swoje stanowisko, że zasoby Funduszu Spójności przeniesione do instrumentu „Łącząc Europę” należy przypisać w pełnej kwocie w ramach odpowiednich pul środków poszczególnych państw członkowskich korzystających z Funduszu w całym okresie obowiązywania WRF oraz że powinny one służyć osiągnięciu celu społecznej, gospodarczej i terytorialnej spójności w Europie.

w odniesieniu do perspektywy turystyki transgranicznej

- przypominają, że Europa jest głównym celem podróży turystycznych w skali globalnej, a przewagę tę należy lepiej wykorzystać poprzez wspólne działania w poszczególnych krajach i regionach;
- wyrażają przekonanie, że turystyka transgraniczna stanowi większą wartość dodaną w obszarach sąsiedzkich i przyczynia się do wzrostu PKB na tych obszarach;
- zaznaczają, że z uwagi na transgraniczną specyfikę obszarów, na których występuje wiele atrakcji turystycznych i celów podróży, potrzebne jest wspólne i skoordynowane podejście oraz opracowanie wspólnych produktów turystycznych;
- wskazują, że działalność turystyczna to zazwyczaj istotny pierwszy krok do wzmocnienia poczucia spójności społecznej wzdłuż granic, przynoszący dodatkowe pozytywne skutki w kontekście kultury współpracy transgranicznej.

Sárospatak, 9 września 2019 r.

Richard Höresik

Katarína Cséfalvayová

Jaroslav Doubrava

Jiří Kobza

Piotr Apel